

რაცა ღმერთსა გაუგია თავსა ჩემსა გარდასავლად
გარდამხდეს და შემოვიქცე აღარ დამრჩეს გული ავლად
თქვენვე გნახნე მხიარულნი დიდებით და დავლამრავლად
მას რა ვარგო დიდებად და კმარის ესე ჩემად დავლად

მეფეო ესე თათბირი მომკალ ვინ დამიწუნოსა
მეფეო ნუთუ წასლვამან თქვენ ჩემმან დაგაჭმუნოსა
ვერ ვეცრუვები ვერ ვუბამ საქმესა საძაბუნოსა
პირისპირ მარცხვენს ორნივე მივალთ მას საუკუნოსა

არდავიწყება მოყვრისა აროდეს გვიბამს ზიანსა
ვჰგმობ კაცსა აუგიანსა ცრუსა და ღალატიანსა
ვერ ვეცრუვები ვერ ვუბამ მას ხელმწიფესა მზიანსა
რა უარეა მამაცსა სულდიდსა წასლვაგვიანსა

რა უარეა მამაცსა ომშიგან პირის მხმეჭელსა
შემდრკალსა შეშინებულსა და სიკვდილისა მეჭველსა
კაცი ჯაბანი რითა სჯობს დიაცსა ქსლისა მბეჭელსა
სჯობს სახელისა მოხვეჭა ყოველსა მოსახვეჭელსა

ვერ დაიჭირავს სიკვდილსა გზა ვიწრო ვერცა კლდოვანი
მისგან ყოველი გასწორდეს სუსტი და ძალგულოვანი
ბოლოდ შეყარნეს მიწამან ერთგან მოყმე და მხცოვანი
სჯობს სიცოცხლესა ნაზრახსა სიკვდილი სახელოვანი